

рин, стратегій, концепцій та програм згідно із чинним законодавством. В Україні назріла об'єктивна потреба у державно-правовому регулюванні науково-технологічної та інформаційної діяльності, що відповідала б реаліям сучасного світу та рівню розвитку інформаційних технологій, нормам міжнародного права, але водночас ефективно захищала б власні українські національні інтереси. Відносини, пов'язані із забезпеченням інформаційної безпеки, як найважливіші сьогодні для суспільства та держави вимагають найшвидшого законодавчого регулювання» [2, с. 68].

Також необхідно враховувати суттєві трансформації механізмів організації та координації терористичних груп, пов'язані із формуванням у інтернеті мережових спільнот.

Список використаних джерел:

1. Аджемозлу Д., Робінсон Дж. Чому нації занепадають. Походження влади, багатства та бідності / пер. з англ. О. Дем'ячук. 6-те вид. Київ: Наш Формат, 2021. 440 с.
2. Боднар І. Р. Інформаційна безпека як основа національної безпеки. Механізм регулювання економіки. 2014. № 1. С. 68-75. URL: <http://mer-journal.sumy.ua/index.php/journal/article/view/529/486>
3. Норт Д., Волліс Д., Вайнгаст Б. Насильство та суспільні порядки. Основні чинники, які вплинули на хід історії / пер. з англ. Т. Цимбал. Київ: Наш формат, 2017. 352 с.
4. Яковлев Д. В. Публічні звернення інтелектуалів як технологія раціоналізації політичної комунікації. Актуальні проблеми філософії та соціології. 2022. № 38. С. 81-87. URL: http://www.apfs.nioua.od.ua/archive/38_2022/38_2022.pdf#page=81

ЩОДО ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ У ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА

Середницька Інга Анатоліївна,

*к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеський державний університет внутрішніх справ*

Кострицький Ігор Леонідович,

*к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеський державний університет внутрішніх справ*

Закон України «Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу 2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації» [1] був прийнятий 19 вересня 2024 року та набирає чинності з 23 січня 2025 року. Цей Закон регулює у тому числі відносини у сфері запровадження процедур превентивної реструктуризації, вносить зміни до Кодексу України з процедур банкрутства [2].

Поняття превентивної реструктуризації відображається у цьому Законі та дає таке визначення що це система організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів, спрямованих на недопущення або запобігання неплатоспроможності боржника, що можуть включати зміну складу, умов або структури активів та зобов'язань боржника, а також будь-які необхідні операційні зміни чи комбінацію цих елементів, які здійснюються згідно з планом превентивної реструктуризації.

Предметом превентивної реструктуризації можуть бути грошові вимоги до боржника за зобов'язаннями, строк виконання яких настав, а також грошові вимоги до боржника за зобов'язаннями, строк виконання яких настане протягом процедури превентивної реструктуризації та внаслідок невиконання яких боржник може стати неплатоспроможним.

Боржник з метою забезпечення здійснення процедури превентивної реструктуризації має право вчиняти правочини, які є обґрунтованими та необхідними для: підготовки та затвердження плану превентивної реструктуризації; виконання затвердженого судом плану превентивної реструктуризації.

Заходи захисту боржника застосовуються з метою сприяння проведенню переговорів між боржником та кредиторами щодо розроблення та схвалення плану превентивної реструктуризації, забезпечення можливості його подальшого виконання.

Заходами, які містить план превентивної реструктуризації, можуть бути: реорганізація або перепрофілювання активів боржника; реструктуризація зобов'язань боржника, зокрема відстрочення, розстрочення або прощення боргу чи його частини, зміна відсоткової ставки за договорами позики чи кредитами, зміна порядку чи способу виконання зобов'язань; залучення нового фінансування; продаж частини майна боржника; продаж цілісного майнового комплексу боржника; заміщення активів; виконання зобов'язань боржника власниками (учасниками, акціонерами) боржника; збільшення статутного капіталу боржника за рахунок додаткових внесків (із залученням додаткових вкладів); зміни в організації праці боржника; інші заходи з відновлення платоспроможності боржника.

Щодо закриття процедури превентивної реструктуризації, то господарський суд закриває процедуру превентивної реструктуризації у разі: виконання боржником плану превентивної реструктуризації; якщо боржником не подано у строки, встановлені господарським судом, плану превентивної реструктуризації; припинення у встановленому законодавством порядку юридичної особи - боржника, про що є відповідний запис у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань; припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця - боржника; відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника; подання боржником заяви про закриття процедури превентивної реструктуризації; прийняття господарським судом рішення про відмову у затвердженні плану превентивної реструктуризації, у тому числі в порядку

крос-класового затвердження плану превентивної реструктуризації; невиконання плану превентивної реструктуризації - за заявою боржника, адміністратора превентивної реструктуризації, у разі його призначення, або залученого кредитора; якщо господарським судом протягом 12 місяців з дати відкриття процедури превентивної реструктуризації не затверджено план превентивної реструктуризації; якщо боржник до дати заключного засідання не усунув порушення.

Ухвала господарського суду про закриття процедури превентивної реструктуризації скасовує усі заходи захисту боржника.

Отже, не допустити банкрутства та виявити ризики неплатоспроможності підприємств на ранніх стадіях – це головна мета процедури превентивної реструктуризації. Врегулювати відносини з кредиторами та відновити свою платоспроможність надають боржникові можливості завдяки превентивній реструктуризації.

Список використаних джерел:

1. *Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо імплементації Директиви Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу 2019/1023 та запровадження процедур превентивної реструктуризації: Закон України від 19 вересня 2024 р. № 3985-IX / Верховна Рада України. Офіційний вісник України. 2024. №97, стаття 6190.*

2. *Кодекс України з процедур банкрутства: Закон України від 18 жовтня 2018 р. № 2597-VIII / Верховна Рада України. Офіційний вісник України. 2019. №34, стор. 9, стаття 1197.*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯД СПРАВ ПРО ВИЗНАННЯ ОСОБИ БЕЗВІСНО ВІДСУТНЬОЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

*Скончій Валерія, курсант 308 взводу факультету підготовки фахівців органів досудового розслідування Одеського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Середницька Інга Анатоліївна, к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ*

Зростання кількості осіб, зниклих безвісти в умовах війни, вимагає чіткого регулювання процесу розгляду справ про визнання особи безвісно відсутньою. Це необхідно для захисту прав сімей, спадкоємців, кредиторів, а також для вирішення питань, пов'язаних із соціальними виплатами та спадковими правовідносинами.

Відповідно до Женевських конвенцій, зокрема IV Конвенції про захист цивільного населення під час війни, держави зобов'язані забезпечувати гуманний підхід до осіб, що зникли безвісти, і вживати всіх можливих заходів для встановлення їх місцезнаходження (статті 136-141). У Додатковому про-